

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2004

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2004

Nr 1294—98

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1294	Lag om tillsynsavgift till Finansinspektionen	3627
1295	Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen	3633
1296	Lag om ändring av pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan	3635
1297	Lag om ändring av lagen om familjepensioner inom den evangelisk-lutherska kyrkan	3640
1298	Skattestyrelsens beslut om de grunder enligt vilka beskattningsvärdet för mark av annan fastighet än gårdsbruksenhet skall räknas ut vid beskattningen för år 2004	3641

Nr 1294

Lag

om tillsynsavgift till Finansinspektionen

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag gäller betalning av en årlig tillsynsavgift till Finansinspektionen.

Skyldiga att betala en tillsynsavgift är (*avgiftsskyldiga*)

1) tillsynsobjekt som avses i 5 § i lagen om Finansinspektionen (587/2003),

2) aktiebolag och andelslag som avses i 1 a § 2 mom. i kreditinstitutslagen (1607/1993),

3) emittenter av sådana värdepapper som är föremål för offentlig handel och som avses i 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen (495/1989).

Finansinspektionen svarar för debiteringen av tillsynsavgiften. Tillsynsavgiften skall betalas till Finlands Bank.

Bestämmelser om åtgärdsavgifter till Finansinspektionen finns i lagen om Finansinspektionen.

2 §

Tillsynsavgift

För fastställande av tillsynsavgiften indelas de avgiftsskyldiga i grupper enligt 4—8 §.

Tillsynsavgiften fastställs för varje kalenderår som en grundavgift eller en proportionell avgift eller som en kombinerad grundavgift och proportionell avgift så som bestäms nedan i denna lag.

Grundavgiften är en fast avgift som definierats som beräkningsenheter. En beräkningsenhet är 100 euro.

Den proportionella avgiften beräknas på basis av balansomslutningen eller omsättningen enligt det senast fastställda bokslutet för den avgiftsskyldige, enligt det högsta kravet (*kapitalkravet*) för kapitalbasens minimibelopp enligt 72 § i kreditinstitutslagen eller för minsta kapitalbas enligt 31 § 1—3 mom. i lagen om värdepappersföretag (579/1996)

RP 199/2004
EkUB 26/2004
RSv 186/2004

eller enligt det sammanlagda beloppet av tillgångarna i de placeringsfonder som förvaltades vid utgången av det senast utgångna kalenderåret, om inte något annat följer av 3 §. Som ett värdepappersföretags omsättning betraktas det sammanlagda beloppet av intäkter enligt resultaträkningen, varvid nettointäkterna inkluderas i fråga om värdepappershandel och valutaverksamhet. Om nettoavkastningen är negativ, antecknas den som noll.

3 §

Vissa företagsarrangemangs inverkan på den proportionella avgiften

Om ett annat företag har fusionerats med den avgiftsskyldige efter den senast utgångna räkenskapsperioden, skall det överlåtande företags balansomslutning, omsättning eller kapitalkrav beaktas när den proportionella avgiften för den avgiftsskyldige fastställs för de kalendermånader som helt eller delvis ingår i tiden mellan registreringen av fusionen och kalenderårets utgång. Vad som ovan i detta moment bestäms om fusion gäller i tillämpliga delar övertagande av ett annat företags affärsverksamhet. Om den avgiftsskyldige har övertagit endast en del av ett annat företags affärsverksamhet, skall balansomslutningen, omsättningen eller kapitalkravet för det företag som överlåtits en del av affärsverksamheten beaktas vid fastställandet av den proportionella avgiften för den avgiftsskyldige endast enligt vad den överlåtna delen av affärsverksamheten utgör av hela affärsverksamheten för det företag som överlåtits affärsverksamhet.

Om en placeringsfond som förvaltas av ett annat fondbolag har fusionerats med en placeringsfond som förvaltas av ett fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999) efter det senast utgångna kalenderåret så som föreskrivs i 16 kap. i lagen om placeringsfonder, skall den överlåtande placeringsfondens tillgångar beaktas när den proportionella avgiften för det sistnämnda fondbolaget fastställs för de kalendermånader som helt eller delvis ingår i den tid som börjar med meddelandet enligt 110 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder om att fusionen är

verkställd och slutar vid kalenderårets utgång. På motsvarande sätt skall den överlåtande placeringsfondens tillgångar inte beaktas när den proportionella avgiften för den tid som avses ovan i detta moment fastställs för det fondbolag som förvaltats den placeringsfond som fusionerats.

Om förvaltningen av en placeringsfond som förvaltats av ett annat fondbolag (*överlåten placeringsfond*) har överlåtits till ett fondbolag efter det senast utgångna kalenderåret så som föreskrivs i 15 kap. i lagen om placeringsfonder, skall den överlåtna placeringsfondens tillgångar beaktas när den proportionella avgiften för det sistnämnda fondbolaget fastställs för de kalendermånader som helt eller delvis ingår i tiden mellan tidpunkten för verkställigheten av överlåtelserna av förvaltningen och kalenderårets utgång. På motsvarande sätt skall den överlåtna placeringsfondens tillgångar inte beaktas när den proportionella avgiften för den tid som avses ovan i detta moment fastställs för det fondbolag vars placeringsfond har överlåtits.

Om ett företag efter den senast utgångna räkenskapsperioden har delats i två eller flera företag så att minst ett av de övertagande företagen är avgiftsskyldigt, skall den proportionella andel av det ursprungliga företags balansomslutning, omsättning eller kapitalkrav som motsvarar förhållandet mellan den nettoförmögenhet som fåtts från det ursprungliga företaget och det ursprungliga företags nettoförmögenhet före delningen beaktas när den proportionella avgiften för respektive övertagande avgiftsskyldigt företag fastställs för de månader som helt eller delvis ingår i tiden mellan registreringen av delningen och kalenderårets utgång. Om det ursprungliga företaget är avgiftsskyldigt och om det inte upplöses i samband med delningen, skall inte den proportionella andel av det ursprungliga företags balansomslutning, omsättning eller kapitalkrav som motsvarar förhållandet mellan den vid delningen överlåtna nettoförmögenheten och företags nettoförmögenhet före delningen beaktas när den proportionella avgiften för det ursprungliga företaget fastställs för de kalendermånader som helt eller delvis ingår i tiden mellan registreringen av delningen och kalenderårets utgång.

4 §

Tillsynsavgiften för kreditinstitut

Tillsynsavgiften för kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen och för filialer till utländska kreditinstitut som avses i lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993) består av en grundavgift och en proportionell avgift. Tillsynsavgiften består dock endast av en grundavgift när kreditinstitutet eller filialen är Finansinspektionens tillsynsobjekt ännu efter utgången av det kalenderår under vilket kreditinstitutets eller en i 2 mom. 5 punkten avsedd filials koncession har återkallats i Finland eller, i fråga om filialer som avses i 2 mom. 4 punkten, under vilket koncessionen för ett utländskt kreditinstitut har återkallats i kreditinstitutets hemstat. Tillsynsavgiften för representationen för ett utländskt kreditinstitut vars hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet består endast av en grundavgift.

Beloppet av grundavgiften är

1) 60 beräkningsenheter för affärsbanker som avses i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), för sparbanksaktiebolag som avses i sparbankslagen (1502/2001) och för andelsbanksaktiebolag som avses i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001),

2) 20 beräkningsenheter för sparbanks- och andelsbanker som avses i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform,

3) 20 beräkningsenheter för andra än i 1 och 2 punkten avsedda kreditinstitut,

4) 20 beräkningsenheter för filialer till sådana utländska kreditinstitut vilkas hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

5) 30 beräkningsenheter för filialer till sådana utländska kreditinstitut vilkas hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

6) 10 beräkningsenheter för representationer för sådana utländska kreditinstitut vilkas hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Om provisionsintäkterna enligt det senast

fastställda bokslutet för ett kreditinstitut som avses i 2 mom. 1 eller 2 punkten är större än finansnettot, är grundavgiften för kreditinstitutet 90 beräkningsenheter utöver det som anges i 2 mom.

Den proportionella avgiften för ett kreditinstitut som avses i 2 mom. 1—3 punkten är 0,00275 procent av kreditinstitutets balansomslutning och 0,06 procent av kapitalkravet. Den proportionella avgiften för en filial som avses i 2 mom. 4 punkten är 0,0016 procent och för en filial som avses i 2 mom. 5 punkten 0,0055 procent av filialens balansomslutning.

Hos avgiftsskyldiga som avses i denna paragraf tas inte ut några tillsynsavgifter enligt 5 eller 6 § eller 7 § 1 mom. 1—8 eller 10—14 punkten.

5 §

Tillsynsavgiften för värdepappersföretag

Tillsynsavgiften för värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag och för filialer till utländska värdepappersföretag som avses i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996) består av en grundavgift och en proportionell avgift. Tillsynsavgiften består endast av en grundavgift när värdepappersföretaget eller filialen är Finansinspektionens tillsynsobjekt ännu efter utgången av det kalenderår under vilket värdepappersföretagets eller en i 2 mom. 3 punkten avsedd filials koncession har återkallats i Finland eller, i fråga om filialer som avses i 2 mom. 2 punkten, under vilket koncessionen för ett utländskt värdepappersföretag har återkallats i företagets hemstat. Tillsynsavgiften för representationen för ett utländskt värdepappersföretag vars hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet består endast av en grundavgift.

Beloppet av grundavgiften är

1) 90 beräkningsenheter för värdepappersföretag,

2) 20 beräkningsenheter för filialer till sådana utländska värdepappersföretag vilkas hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

3) 30 beräkningsenheter för filialer till

sådana utländska värdepappersföretag vilkas hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4) 10 beräkningsenheter för representationer för sådana utländska värdepappersföretag vilkas hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Den proportionella avgiften för ett värdepappersföretag är 0,20 procent av företagets årliga omsättning och 0,75 procent av kapitalkravet. Den proportionella avgiften för en filial som avses i 2 mom. 2 punkten är 0,16 procent och för en filial som avses i 2 mom. 3 punkten 0,35 procent av filialens årliga omsättning.

Hos avgiftsskyldiga som avses i denna paragraf tas inte ut några tillsynsavgifter enligt 6 § eller 7 § 1 mom. 1—8 eller 10—14 punkten.

6 §

Tillsynsavgiften för fondbolag

Tillsynsavgiften för fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder och för filialer till utländska fondbolag som avses i lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland (225/2004) består av en grundavgift och en proportionell avgift. Tillsynsavgiften består endast av en grundavgift när fondbolaget eller filialen är Finansinspektionens tillsynsobjekt ännu efter utgången av det kalenderår under vilket fondbolagets eller en i 2 mom. 3 punkten avsedd filials koncession har återkallats i Finland eller, i fråga om filialer som avses i 2 mom. 2 punkten, under vilket koncessionen för ett utländskt fondbolag har återkallats i bolagets hemstat. Tillsynsavgiften för representationen för ett utländskt fondbolag vars hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet består endast av en grundavgift.

Beloppet av grundavgiften är

- 1) 40 beräkningsenheter för fondbolag,
- 2) 20 beräkningsenheter för filialer till sådana utländska fondbolag vilkas hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
- 3) 30 beräkningsenheter för filialer till sådana utländska fondbolag vilkas hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4) 10 beräkningsenheter för representationer för sådana utländska fondbolag vilkas hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Den proportionella avgiften för ett fondbolag är 0,0055 procent av det sammanlagda beloppet av tillgångarna i de placeringsfonder som bolaget förvaltar och, om bolaget tillhandahåller förmögenhetsförvaltning enligt 5 § 2 mom. 1 punkten i lagen om placeringsfonder, 0,35 procent av omsättningen av förmögenhetsförvaltningen. Den proportionella avgiften för en filial som avses i 2 mom. 2 punkten är 0,21 procent och för en filial som avses i 2 mom. 3 punkten 0,53 procent av filialens årliga omsättning.

Hos avgiftsskyldiga som avses i denna paragraf tas inte ut några tillsynsavgifter enligt 5 § eller 7 § 1 mom. 1—8 eller 10—14 punkten.

7 §

Tillsynsavgiften för andra som betalar en grundavgift

För följande avgiftsskyldiga består tillsynsavgiften endast av en grundavgift:

- 1) för den värdepapperscentral som avses i lagen om värdeandelssystemet (826/1991) är grundavgiften 2 600 beräkningsenheter och för kontoförande institut 60 beräkningsenheter; grundavgiften för kontoförande institut tas inte ut hos värdepapperscentralen; om ett kontoförande institut anlitar ett eller flera sådana underinstitut som avses i 7 a § i lagen om värdeandelssystemet, höjs det kontoförandet institutets grundavgift med 30 beräkningsenheter för varje underinstitut,
- 2) för finländska clearingparter och utländska clearingparter som har fast verksamhetsställe i Finland vilka avses i 4 a kap. 8 § 2 mom. i värdepappersmarknadslagen är grundavgiften 120 beräkningsenheter,
- 3) för den insättningsgarantifond som avses i kreditinstitutslagen är grundavgiften 120 beräkningsenheter och för säkerhetsfonder 20 beräkningsenheter,
- 4) för den ersättningsfond för investerarskydd som avses i lagen om värdepappersföretag är grundavgiften 30 beräkningsenheter,

5) för den registreringsfond som avses i lagen om värdeandelssystemet och för clearingfonder som avses i värdepappersmarknadslagen är grundavgiften 20 beräkningsenheter,

6) för aktiebolag och andelslag som avses i 1 a § 2 mom. i kreditinstitutslagen är grundavgiften 10 beräkningsenheter,

7) för pantlåneinrättningar som avses i lagen om pantlåneinrättningar (1353/1992) är grundavgiften 10 beräkningsenheter,

8) för förvaringsinstitut som avses i lagen om placeringsfonder är grundavgiften 30 beräkningsenheter,

9) för emittenter av sådana aktier som är föremål för offentlig handel och som avses i 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen är grundavgiften 160 beräkningsenheter eller, om det är fråga om avgiftsskyldiga som avses i 4—6 §, 100 beräkningsenheter,

10) för emittenter av andra än i 9 punkten avsedda värdepapper som är föremål för offentlig handel är grundavgiften 30 beräkningsenheter,

11) för det centralinstitut för sammanslutningen av andelsbanker som avses i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform är grundavgiften 60 beräkningsenheter; hos centralinstitutet tas inte ut någon grundavgift för kontoförande institut enligt 1 punkten eller grundavgift för holdingsammanslutningar enligt 12 punkten,

12) för kreditinstituts holdingsammanslutningar samt för i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (44/2002) avsedda konglomerats holdingsammanslutningar är grundavgiften 100 beräkningsenheter,

13) för sådana sammanslutningar som i enlighet med 1 kap. 5 § i värdepappersmarknadslagen har bestämmande inflytande i en fondbörs eller en clearingorganisation som avses i värdepappersmarknadslagen, i ett optionsföretag som avses i lagen om handel med standardiserade optioner och terminer (772/1988) eller i den värdepapperscentral som avses i lagen om värdeandelssystemet är grundavgiften 200 beräkningsenheter,

14) för värdepappersföretags holdingsammanslutningar är grundavgiften 10 beräkningsenheter.

Om en sammanslutning är avgiftsskyldig

på flera av de grunder som nämns i 1 mom. 12—14 punkten, tas avgiften ut endast en gång enligt den grund som leder till den högsta avgiften. Om en avgiftsskyldig som avses i 1 mom. 12—14 punkten samtidigt är dottersammanslutning i en annan koncern, tas en avgift inte ut hos modersammanslutningen på samma grund.

8 §

Tillsynsavgiften för andra avgiftsskyldiga

Tillsynsavgiften för fondbörser, optionsföretag och clearingorganisationer som avses i värdepappersmarknadslagen består endast av en proportionell avgift, som är 1,5 procent av börsens, företagets eller organisationens årliga omsättning, dock minst 500 beräkningsenheter. Den avgift som avses i denna paragraf tas inte ut hos värdepapperscentralen.

9 §

Sänkning av tillsynsavgiften

Om de medel som tas ut i form av tillsynsavgifter tillsammans med Finansinspektionens övriga intäkter sannolikt skulle överstiga kostnaderna enligt den budget för Finansinspektionen som godkänts av Finlands Bank med mer än fem procent, skall Finansinspektionen fastställa en tillsynsavgift enligt 10 § nedsatt så att den överskjutande delen sannolikt inte blir större än det belopp som föreskrivs ovan. När beloppet av den överskjutande delen bedöms skall hänsyn också tas till överskottet och underskottet från föregående kalenderår.

Finansinspektionen skall sänka alla avgiftsskyldigas tillsynsavgift med ett lika stort proportionellt belopp.

10 §

Fastställande av tillsynsavgiften

Tillsynsavgiften påförs av Finansinspektionen. Tillsynsavgiften förfaller till betalning vid en tidpunkt som bestäms av Finansinspektionen, dock tidigast den sista dagen i juni under kalenderåret. Den avgiftsskyldige

kan betala tillsynsavgiften före utgången av kalenderåret i flera poster än en, så som Finansinspektionen närmare bestämmer. Finansinspektionen skall sända avgiftsbeslutet till den avgiftsskyldige senast 30 dagar före den första förfallodagen.

För den som blir avgiftsskyldig under kalenderåret fastställs den första tillsynsavgiften genom att en tolftedel av avgiften för hela kalenderåret multipliceras med det antal fulla eller partiella kalendermånader som ingår i tiden mellan avgiftsskyldighetens uppkomst och det första kalenderårets utgång. Den första tillsynsavgiften enligt detta moment förfaller till betalning den sista dagen i den kalendermånad som följer efter avgiftsskyldighetens uppkomst, dock inte före den tidpunkt som nämns i 1 mom.

Om avgiftsskyldigheten upphör under kalenderåret, återbetalas till den avgiftsskyldige på ansökan så många tolftedelar av den uttagna tillsynsavgiften som det ingår fulla kalendermånader i tiden mellan avgiftsskyldighetens upphörande och kalenderårets utgång.

Tillsynsavgiften skall betalas även om beslutet överklagats.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om betalningsförfarandet och det sätt på vilket de uppgifter som behövs för fastställande av tillsynsavgiften skall lämnas.

11 §

Ändringssökande

I fråga om sökande av ändring i beslut som Finansinspektionen meddelat med stöd av

Helsingfors den 30 december 2004

denna lag gäller 37 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen.

12 §

Dröjsmålsränta och indrivning av tillsynsavgiften i utsökningsväg

Försenas betalningen av tillsynsavgiften uppbärs dröjsmålsränta på avgiften enligt 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982).

En tillsynsavgift som fastställts med stöd av denna lag får jämte ränta drivas in utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

13 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005. Lagen tillämpas första gången på den tillsynsavgift som tas ut för 2005.

Utan hinder av 7 § 1 mom. 9 punkten är grundavgiften för andra emittenter av aktier som är föremål för offentlig handel än sådana avgiftsskyldiga som avses i 4—6 § 140 betalningsenheter år 2005.

Utan hinder av 7 § 1 mom. 10 punkten är grundavgiften för emittenter av masskuldebrevslån som är föremål för offentlig handel 10 beräkningsenheter åren 2005 och 2006.

På tillsynsavgifter som inte fastställts när denna lag träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Antti Kalliomäki*

Nr 1295

L a g**om ändring av lagen om Finansinspektionen**

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 27 juni 2003 om Finansinspektionen (587/2003) 10 § 2 mom. 1 punkten, 15 § 2 mom., 21 § och 29 § 2 mom., av dem 29 § 2 mom. sådant det lyder i lag 227/2004, samt
fogas till lagen nya 36 a och 36 b § som följer:

10 §

Direktionens uppgifter

Direktionen skall i fråga om Finansinspektionens förvaltning

1) besluta om tillsynsavgifterna och åtgärdsavgifterna till Finansinspektionen samt behandla den plan som anges i 36 b §,

15 §

Granskningsrätt och rätt att få uppgifter

Tillsynsobjekt och övriga finansmarknadsaktörer skall utan obefogat dröjsmål tillstålla Finansinspektionen de för tillsynen och fastställandet av tillsynsavgiften relevanta uppgifter och redogörelser som den ber om. Finansinspektionen kan meddela föreskrifter om vilka uppgifter om tillsynsobjekts ekonomiska ställning, ägare, interna kontroll och riskhantering, förvaltnings- och kontrollorgan, anställda samt verksamhetsställen som regelbundet skall rapporteras till Finansinspektionen.

RP 199/2004
EkUB 26/2004
RSv 186/2004

21 §

Utfärdande av bokföringsföreskrifter

Finansinspektionen kan för tillsynsobjekt och för sådana finansiella institut som avses i 3 § i kreditinstitutslagen utfärda för tillsynen relevanta tekniska föreskrifter om löpande bokföring av affärstransaktioner samt om bokföring av förbindelser utanför balansräkningen, med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 kap. 4—10 § i bokföringslagen och i föreskrifter som har meddelats med stöd av dem.

29 §

Inspektion av filialer som är etablerade i Finland

På begäran av tillsynsmyndigheten i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet kan Finansinspektionen inom ramen för sin behörighet inspektera en filial som etablerats i Finland av ett kredit- eller finansinstitut från den andra staten eller ett värdepappersföretags eller ett fondbolags filial eller på annat sätt övervaka och inspektera filialen.

36 a §

Åtgärdsavgifter och tillsynsavgifter

För täckande av kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet uttas åtgärdsavgifter och tillsynsavgifter.

I fråga om åtgärdsavgifter som tas ut för tillstånd och andra prestationer av Finansinspektionen gäller bestämmelserna i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Beslut om avgiftsbelagda prestationer och avgifternas storlek fattas av Finansinspektionen.

Finansinspektionen kan ta ut en åtgärdsavgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten hos en utländsk tillsynsmyndighet som avses i 29 §, om Finansinspektionen på begäran av den utländska tillsynsmyndigheten genomför tillsyns- eller inspektionsåtgärder som gäller en filial som avses i 5 § 3, 7 eller 18 punkten. Finansinspektionen kan också ta ut den åtgärdsavgift som avses ovan direkt hos filialen, om den utländska tillsyns-

myndigheten har bestämt att filialen skall betala avgiften till Finansinspektionen eller om avgiften annars kan tas ut enligt lagstiftningen i en annan EES-stat.

Angående tillsynsavgifter till Finansinspektionen föreskrivs särskilt.

36 b §

Plan med anledning av finansiellt underskott

Om de medel som tas ut i form av tillsynsavgifter och åtgärdsavgifter tillsammans med Finansinspektionens övriga intäkter inte räcker till för att täcka kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet, skall Finansinspektionen utan dröjsmål göra upp en plan för behövliga åtgärder med anledning av det finansiella underskottet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 30 december 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Antti Kalliomäki*

Nr 1296

Lag

om ändring av pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan av den 20 maj 1966 (298/1966) 4 a, 4 b, 5 a, 5 b och 9 §,
 sådana de lyder, 4 a § i lag 1675/1993, 4 b och 5 b § i lag 1233/1999, 5 a § i lag 564/1989 och 9 § i lag 1190/2003,
ändras 1, 1 a, 2—4, 5, 5 c och 5 d §, 5 e § 2, 3 och 7 mom., 6 §, 6 a § 1 mom., 6 b §, 7 § 1 och 2 mom., 8 § 1 mom., 8 a § 1 och 2 mom., 10 § 2 mom. och 10 a § 2 mom., sådana de lyder, 1 § i lag 1372/1997 samt i nämnda lagar 564/1989, 1233/1999 och 1190/2003, 1 a § i nämnda lagar 1372/1997, 1233/1999 samt 1190/2003, 2 § och 8 a § 1 mom. i nämnda lag 1675/1993, 3 § delvis ändrad i nämnda lag 1372/1997, 4, 5 c och 5 d §, 5 e § 2, 3 och 7 mom., 6 a § 1 mom., 6 b §, 7 § 2 mom., 8 § 1 mom., 8 a § 2 mom., 10 § 2 mom. och 10 a § 2 mom. i nämnda lag 1190/2003, 5 § i lag 337/1976 och i nämnda lag 1372/1997, 6 § delvis ändrad i lag 1042/1973 och 997/1993 och 7 § 1 mom. i lag 181/2004, samt
fogas till 5 e §, sådan den lyder i nämnda lag 1190/2003, ett nytt 7 mom., varvid det ändrade 7 mom. blir 8 mom. och till 10 §, sådan den lyder i sistnämnda lag, ett nytt 2 mom., varvid det ändrade 2 mom. blir 3 mom., som följer:

1 §

Den som står i tjänste- eller arbetsavtalsförhållande till evangelisk-lutherska kyrkan, en församling inom den, en kyrklig samfällighet eller någon annan sammanslutning av församlingar har, om inte något annat följer av denna lag, rätt till ålders-, invalid-, arbetslöshets- och deltidspension samt rehabiliteringsförmåner i tillämpliga delar enligt de bestämmelser som gäller för personer i tjänste- eller arbetsavtalsförhållande till staten.

Föreningar, andra sammanslutningar, stif-

telser eller anstalter kan med Kyrkans centralfond överenskomma om att denna lag skall tillämpas även i fråga om en sådan präst eller lektor som domkapitlet har berättigat att vara verksam såsom präst eller lektor i dess tjänst eller en sådan diakonissa som handhar en läraruppgift som huvudsyssla i en diakonissanstalt. Likaså kan med Kyrkans centralfond överenskommas om de villkor på vilka denna lag skall tillämpas i fråga om en person som är anställd hos en mellankyrklig eller motsvarande organisation eller hos någon annan evangelisk-luthersk kyrka eller dess försam-

ling i arbete bland finländska utvandrare eller som är eller under en tid av minst åtta år varit i missionsarbete utomlands.

Denna lag gäller inte en anställning före den kalendermånad som följer efter den under vilken arbetstagaren fyller 18 år eller en anställning efter den kalendermånad under vilken arbetstagaren fyller 68 år och inte heller de arbetstagare vars på anställning grundade pensionskydd regleras särskilt.

Pensionskyddet omfattar också dem som utan att vara verksamma som företagare har ingått ett uppdrags- eller konsultavtal med en sådan arbetsgivare som avses i 1 mom. eller gjort andra motsvarande arrangemang och vars verksamhet inte bedrivs i ett bolags eller någon annan sammanslutnings namn. Pensionskyddet omfattar också förtroendevalda hos en sådan arbetsgivare som avses i 1 mom.

Uppstår det oklarhet om huruvida denna lag skall tillämpas på en viss förmånstagare, avgörs saken av Kyrkans centralfond på ansökan av arbetsgivaren eller förmånstagaren. Kyrkans centralfond avgör saken också i sådana fall då det kan misstänkas vara fråga om kringgående av pensionskyddets uppkomst eller skyldigheten att betala pensionsavgifter. Ändring i beslutet får sökas så som föreskrivs i 7 §.

1 a §

I denna lag avses med

1) *tjänste- eller arbetsavtalsförhållande* anställningar som omfattas av denna lag, förtroendeuppdrag samt uppdrags- eller konsultavtalsförhållanden och andra motsvarande arrangemang,

2) *arbetstagare* och *förmånstagare* alla personer som omfattas av lagen, och

3) *arbetsgivare* de arbetsgivare som avses i 1 § 1 mom. samt de sammanslutningar som avses i 1 § 3 mom. och som har ingått ett i nämnda moment avsett avtal med Kyrkans centralfond.

2 §

Om en förmånstagare har fått ålderspension som beviljats med stöd av den lagstiftning eller en pensionsstadga som avses i 8 § 6 mom. (679/2004) i lagen om statens pensioner (280/1966) och som för tiden före den 1 januari 1995 har bestämts med stöd av 10 §

2 mom. i lagen om statens pensioner, vilket gällde vid denna lags ikraftträdande, eller med tillämpande av bestämmelserna i någon annan motsvarande lag eller pensionsstadga som avses i 8 § 6 mom. i lagen om statens pensioner, har han eller hon efter det att anställningen upphört rätt till ålderspension enligt denna lag oberoende av om han eller hon har uppnått sin pensionsålder.

3 §

Ett tjänste- eller arbetsavtalsförhållande anses fortgå oavbrutet även då förmånstagaren övergår från en i 1 § avsedd anställning till en annan i nämnda lagrum avsedd anställning, ifall övergången skett omedelbart.

Om en arbetstagare samtidigt innehar två eller flera anställningar hos samma arbetsgivare anses han eller hon, då pensionen bestäms, inneha endast en anställning. Även församlingar i samma kyrkliga samfällighet eller i någon annan sammanslutning av församlingar räknas som samma arbetsgivare.

Har en anställd två eller flera anställningar och avslutar en eller flera av dem för att gå i ålderspension, beviljas han eller hon utan hinder av 8 § 1 mom. i lagen om statens pensioner såsom ålderspension även pension som intjänats på grundval av arbetsinkomster som har betalats för fortlöpande anställning innan ålderspensionen börjar löpa. Rätt till pension på grundval av arbetsinkomster som har betalats efter att ålderspensionen började löpa föreligger tidigast från ingången av kalendermånaden efter den under vilken 68 års ålder uppnåddes.

4 §

Kyrkans centralfond har rätt att av särskilda skäl bestämma att såsom pensionstid helt eller delvis skall räknas den tid, under vilken en person efter fyllda 23 år innehåft även annan än i 1 § avsedd anställning, dock inte tiden efter den 31 december 2004.

5 §

Vid beräkningen av den pensionsgrundande lönen anses sammanträdesarvode inte utgöra arbetsinkomst. Naturaförmåner beaktas enligt det värde som bestämts i arbetstagarens forskottsinnehållning, men högst en-

ligt de grunder Skattestyrelsen fastställt. Av en bostads areal beaktas dock högst 150 kvadratmeter.

En förtroendevald tjänar in pension för varje kalenderår för de ersättningar för inkomstbortfall och separata arvoden för viss tid som en sådan arbetsgivare som avses i 1 § 1 mom. utbetalt under ett kalenderår.

5 c §

Har en förmånstagare rätt att få på bestämmelserna i lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) grundad dagpenning eller olycksfallspension, på bestämmelserna i trafikförsäkringslagen (279/1959) grundad fortlöpande ersättning för egen skada eller på lagen om skada, ådragen i militärtjänst (404/1948) grundad livränta, kan pension enligt denna lag, utan hinder av 12 § i lagen om statens pensioner, betalas till fullt belopp till dess dagpenningens, olycksfallspensionens, ersättningens eller livräntans belopp är slutligt fastställt. Förmånstagarens rätt till nämnd dagpenning, olycksfallspension, ersättning eller livränta övergår på Kyrkans centralfond till den del den motsvarar det belopp som på grund av ovan avsedda prestationer skall dras av från pensionen.

5 d §

Om förmånstagaren är minderårig eller om han eller hon på grund av sjukdom eller av annan orsak är oförmögen att själv söka pension och om han eller hon saknar vårdnadshavare eller för ändamålet förordnad intressebevakare, kan en av Kyrkans centralfond godkänd nära anhörig eller någon annan person som huvudsakligen har hand om förmånstagaren föra hans eller hennes talan i ett ärende som gäller pension enligt denna lag.

5 e §

Har en förmånstagare fått arbetslöshetsdagpenning, arbetsmarknadsstöd eller utbildningsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) eller utbildningsstöd enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) för samma tid han eller hon beviljas pension retroaktivt, skall Kyrkans centralfond på yrkande av arbets-

löshetskassan eller Folkpensionsanstalten betala den retroaktiva pensionen till arbetslöshetskassan eller Folkpensionsanstalten till den del pensionen motsvarar beloppet av arbetslöshetsdagpenning, arbetsmarknadsstöd, utbildningsstöd eller utbildningsdagpenning som har utbetalts för samma tid.

Har en förmånstagare tillfälligt fått av Folkpensionsanstalten utbetald pension enligt 45 § 2 mom. i folkpensionslagen (347/1956) för samma tid han eller hon beviljas pension retroaktivt på grund av besvär som avses i 7 § 1 mom. i denna lag, skall Kyrkans centralfond betala den retroaktiva pensionen till Folkpensionsanstalten till den del pensionen motsvarar pension som Folkpensionsanstalten utbetalt till ett för stort belopp för samma tid. Förfarandet kan vara detsamma, om Kyrkans centralfond retroaktivt fortsätter utbetalningen av rehabiliteringsstöd på grund av besvär som avses i 7 § 1 mom. eller när förmånstagaren har fått pension enligt folkpensionslagen för samma tid för vilken Kyrkans centralfond i enlighet med 7 b § 3 mom. rättar ett tidigare beslut eller i övrigt justerar beloppet av beviljad pension eller retroaktivt beviljar fortsatt rehabiliteringsstöd efter beslutet om rättelse.

Om en förmånstagare retroaktivt beviljas ålderspension för samma tid för vilken han eller hon har fått dagpenning enligt sjukförsäkringslagen (364/1963), betalas pensionen till sjukförsäkringsfonden till den del den motsvarar den dagpenning som betalats för samma tid.

I de fall som avses i 1—7 mom. betalas pensionen till arbetsgivaren, arbetslöshetskassan, Folkpensionsanstalten, det organ som avses i 4 mom., kommunen, samkommunen eller sjukförsäkringsfonden, om Kyrkans centralfond underrättats om betalning av pensionen minst två veckor före den dag då pensionen skall utbetalas.

6 §

Pensionsskyddet sköts av Kyrkans centralfond. Kyrkostyrelsen kan dock såsom styrelse för centralfonden avtala med en myndighet eller inrättning som sköter pensionsskyddet i enlighet med lagen om statens pensioner eller lagen om kommunala pensioner (549/2003)

eller med Pensionsskyddscentralen om att denna mot ersättning åtar sig att sköta utbetalningen av i denna lag avsedda pensioner samt därtill anslutna åtgärder och registreringen av tjänste- och arbetsavtalsförhållanden för verkställighet av pensionsskyddet.

Vid Kyrkans centralfond finns en delegation för ärenden som gäller arbetsoförmåga och rehabilitering. Delegationen utses av kyrkostyrelsen. Delegationen har till uppgift att styra och följa praxis vid bedömning av arbetsförmåga och i rehabiliteringsfrågor. Närmare föreskrifter om delegationen meddelas i ett reglemente som fastställs av kyrkostyrelsen.

6 a §

Om en förmånstagare har omfattats av pensionsskydd såväl enligt denna lag som enligt lagen om statens pensioner, lagen om kommunala pensioner, lagen om Folkpensionsanstalten (731/2001) (*pensionslagar för den offentliga sektorn*) eller enligt en lag som nämns i 8 § 4 mom. 1, 2 eller 10—13 punkten i lagen om pension för arbetstagare (395/1961) (*pensionslagar för den privata sektorn*) och om han eller hon vid tidpunkten för pensionsfallet eller därförinnan senast hade sådan anställning som omfattas av denna lag, skall Kyrkans centralfond i egenskap av sista pensionsanstalt

1) ge en beslutssammanställning som upp-
tar Kyrkans centralfonds beslut och beslut av andra pensionsanstalter (*pensionsanstalter inom den offentliga sektorn*) som sköter pensionsskydd enligt pensionslagarna för den offentliga sektorn och motsvarande familjepensionsskydd samt pensionsanstalter enligt 10 d § 1 mom. i lagen om pension för arbetstagare (*pensionsanstalter inom den privata sektorn*) som sköter pensionsskydd enligt pensionslagarna för den privata sektorn och motsvarande familjepensionsskydd,

2) sköta utbetalningen av pensioner som avses i beslutssammanställningen och pensionsanstaltens övriga uppgifter i anslutning till pensionerna, samt

3) behandla och avgöra pensioner som tjänats in på basis av en förmån som avses i 6 § 1 mom. i lagen om statens pensioner.

6 b §

Har Kyrkans centralfond i egenskap av sådan sista pensionsanstalt som avses i 6 a § 1 mom. betalt ut pension eller familjepension enligt en pensionslag för den privata sektorn, lagen om statens pensioner, lagen om kommunala pensioner eller 13 § i lagen om Folkpensionsanstalten, eller har en i 6 a § 2 mom. avsedd pensionsanstalt i egenskap av sista pensionsanstalt betalt ut pension enligt denna lag, skall Kyrkans centralfond utreda kostnaderna mellan pensionsanstalterna samt av pensionsanstalten återkräva eller gottgöra pensionsanstalten dessa pensionskostnader jämte ränta senast under det kalenderår som följer på utbetalningsåret. Förskott kan också betalas för ändamålet. Pensionskostnaderna återkrävs och gottgörs enligt vad Pensionsskyddscentralen, Statskontoret, den kommunala pensionsanstalten, Folkpensionsanstalten och Kyrkans centralfond närmare avtalar särskilt om saken.

7 §

Ändring i beslut av Kyrkans centralfond i pensionsärenden eller ärenden om yrkesinriktad rehabilitering söks genom besvär hos statens pensionsnämnd. I ett beslut genom vilket förhandsbesked som avses i 22 § i lagen om statens pensioner har förvägrats eller som gäller rehabiliteringens innehåll enligt 18 b § 4 mom. i lagen om statens pensioner eller rehabiliteringsunderstöd enligt 18 e § i nämnda lag får ändring inte sökas genom besvär. I pensionsnämndens beslut söks ändring genom besvär hos försäkringsdomstolen. Besvärsmålet får den som sökt eller fått förmånen. Besvärsmålet i ett beslut av statens pensionsnämnd har också Kyrkans centralfond. I försäkringsdomstolens beslut får ändring inte sökas genom besvär.

Besvärstiden är 30 dagar från delfäendet av beslutet. Beslut av Kyrkans centralfond och statens pensionsnämnd får delges part med posten. Om inte något annat visas i samband med besvaren, anses ändringssökanden ha fått del av beslutet den sjunde dagen efter den dag då beslutet postades under den adress som han eller hon uppgivit.

8 §

För pensionskyddet enligt denna lag skall varje arbetsgivare till Kyrkans centralfond betala en i 22 kap. 8 § 2 punkten i kyrkolagen (1054/1993) föreskriven pensionsavgift. Arbetsgivaren skall dessutom betala de i 22 kap. 8 § 4 punkten i kyrkolagen föreskrivna invalidpensionernas självriskandelar.

8 a §

Arbetsstagare är skyldiga att till Kyrkans centralfond betala arbetstagares pensionsavgift, som till sin storlek motsvarar den i 12 b § 1 mom. i lagen om pension för arbetstagare föreskrivna pensionsavgiftsprocenten av den lön till arbetstagaren som föreskrivs i nämnda paragrafs 2 mom.

Arbetsgivaren innehåller i samband med löneutbetalningen arbetstagares pensionsavgift av lönen eller något annat vederlag till arbetstagaren samt redovisar pensionsavgiften till Kyrkans centralfond så som centralfonden bestämmer.

10 §

Kyrkans centralfond har utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter dessutom rätt att för beräkning av pensionen få uppgifter om de förmåner enligt 5 a § 4 mom. och 6 § 1 mom. i lagen om statens pensioner som beviljats förmånstagarna, av dem som beviljat dessa förmåner. Uppgifterna skall på det sätt som Kyrkans centralfond bestämmer lämnas till centralfonden för varje kalenderår före utgången av maj följande år eller före en annan med Kyrkans centralfond överenskommen tidpunkt.

Helsingfors den 30 december 2004

Republikens President
TARJA HALONEN

Kyrkans centralfond och besvärinstansen har rätt att få uppgifterna enligt 1 och 2 mom. avgiftsfritt. En yrkesutbildad person som avses i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården har likväl rätt att få ett skäligt arvode för utlåtanden som ges på basis av skyldigheten i 1 mom. 2 punkten att lämna uppgifter.

10 a §

Den som får invalidpension är skyldig att underrätta Kyrkans centralfond om att han eller hon återfått arbetsförmågan, om att han eller hon börjar förvärsarbete och om att rehabiliteringen avbrutits.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Denna lag tillämpas på pensioner i fråga om vilka pensionsfallet har inträffat efter denna lags ikraftträdande. I fråga om fastställandet av pension för tiden före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. På sådana invalid-, arbetslöshets- och deltidspensioner i fråga om vilka pensionsfallet inträffar 2005 tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande.

Utän hinder av 6 a § iakttas arrangemanget med sista pensionsanstalt inte om den ena av de pensionsanstalter som omfattas av arrangemanget tillämpar de bestämmelser som gällde vid denna lags ikraftträdande och den andra pensionsanstalten de bestämmelser som har trätt i kraft vid ingången av 2005 och pensionsanstalterna inte avtalar om att iakttä arrangemanget med sista pensionsanstalt.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Minister *Juha Korkeaoja*

Nr 1297

L a g**om ändring av lagen om familjepensioner inom den evangelisk-lutherska kyrkan**

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 10 april 1970 om familjepensioner inom den evangelisk-lutherska kyrkan (258/1970) 6 §, sådan den lyder i lag 523/1990,
ändras 1 § 1 mom. och 3 § 2 mom., av dem 3 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1191/2003, samt
fogas till 1 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1317/1995 och i nämnda lag 1191/2003, ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 5 mom., som följer:

1 §

Efter en avliden person som stått i tjänste- eller arbetsavtalsförhållande till evangelisk-lutherska kyrkan, en församling inom den, en kyrklig samfällighet eller någon annan sammanslutning av församlingar, betalas familjepension i enlighet med vad som bestäms i denna lag.

Pensionsskyddet omfattar också dem som utan att vara verksamma som företagare har ingått ett uppdrags- eller konsultavtal med en sådan arbetsgivare som avses i 1 § 1 mom. i pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan (298/1966) eller gjort andra motsvarande

arrangemang och vars verksamhet inte bedrivs i ett bolags eller någon annan sammanslutnings namn. Pensionsskyddet omfattar också förtroendevalda hos en sådan arbetsgivare som avses i nämnda lagrum.

3 §

Beträffande familjepension gäller också pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan i tillämpliga delar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Helsingfors den 30 december 2004

Republikens President**TARJA HALONEN**Minister *Juha Korkeaoja*

Nr 1298

Skattestyrelsens beslut

om de grunder enligt vilka beskattningsvärdet för mark av annan fastighet än gårdsbruksenhet skall räknas ut vid beskattningen för år 2004

Utfärdat i Helsingfors den 22 december 2004

Skattestyrelsen har med stöd av 23 § 4 mom. förmögenhetsskattelagen den 30 december 1992 (1537/92) beslutat:

1 §

Grunder

Som grund enligt vilken beskattningsvärdet för mark räknas ut används de kommunvisa tomtprikkartor och värderingsanvisningar som togs i bruk i förmögenhetsbeskattningen för 1994, sådana de är i granskad form år 2004.

Om det inte har getts någon värderingsanvisning för marken eller något värde i tomtprikkartan eller om det i de grunder som skall beaktas vid fastställandet av gängse värde för marken skett väsentlig förändring, uträknas beskattningsvärdet genom att en kommunvis värderingsanvisning och tomtprikkarta som gäller ett likartat område efterföljs i tillämpliga delar.

2 §

Beskattningsvärdenivån

Som beskattningsvärde anses 73,5 procent av den gängse prisnivån som värderingsanvisningarna och tomtprikkartorna utvisar (*normgivande värde*). Har värdena i värderingsanvisningen eller tomtprikkartan rättats i beskattningen för det föregående året, betrak-

tas som beskattningsvärde det normgivande värde som räknats ut på basis av det rättade värdet.

3 §

Avvikelser från det normgivande värdet

Om föregående års beskattningsvärde ligger under det normgivande värdet, uträknas markens beskattningsvärde genom att förhöja föregående års beskattningsvärde på följande sätt:

Föregående års beskattningsvärde	Förhöjning
under 80 % av det normgivande värdet	20 %, dock till minst 80 procent av det normgivande värdet (<i>miniminivå</i>)

minst 80 % av det normgivande värdet	10 %
--------------------------------------	------

Med undantag av den värdestegring som föranleds av planläggning får markens beskattningsvärde dock inte stiga till mer än det dubbla vid beräkningen av ovan nämnda miniminivå.

Markens beskattningsvärde fastställs högst till det normgivande värdet.

Nr 1298

4 §

Tillämpning av det gängse värdet

Om markens gängse värde är lägre än det värde som räknats ut enligt detta beslut eller om det är fråga om annan mark än byggnadsmark, anses det gängse värdet som beskattningsvärde för mark.

Helsingfors den 22 december 2004

Generaldirektör *Jukka Tammi*

5 §

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 31 december 2004. Beslutet tillämpas på beskattningen för år 2004.

Överinspektör *Eila Närhi*